

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Marta Romańska

w sprawie z wniosku T. W.

przy uczestnictwie A. Ś. i in. , o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 20 stycznia 2012 r.,

zażalenia uczestnika postępowania T. S.

na II punkt postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 4 lutego 2011 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie w pkt II (drugim) i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 4 lutego 2011 r., uzupełnionym postanowieniem z dnia 23 maja 2011 r., Sąd Okręgowy oddalił wniosek uczestnika postępowania T. S. o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej (pkt II postanowienia, k. 867 akt sprawy). W uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia wyjaśnił,

że Sąd ten nie orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego, a pełnomocnik uczestnika T. S. złożył odpowiedni wniosek w odpowiedzi na apelację (k. 842 akt sprawy). Sąd Okręgowy uzupełnił zatem postanowienie o kosztach w ten sposób, że wniosek pełnomocnika oddalił „stosownie do treści art. 510 § 1 k.p.c.”.

W zażaleniu na to rozstrzygnięcie uczestnik postępowania wnosił o jego zmianę poprzez zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestnika postępowania kosztów zastępstwa w postępowaniu odwoławczym z uwzględnieniem opłaty sądowej od pełnomocnictwa (k. 897 i n.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy została oddalona, a uczestnik postępowania złożył wniosek o przyznanie mu kosztów postępowania odwoławczego. Jeżeli w uzasadnieniu rozstrzygnięcia o tych kosztach, zawartym w pkt 2 postanowienia z dnia 23 maja 2011 r., stwierdzono bardzo ogólnie, że wniosek taki należało oddalić „stosownie do treści art. 510 § 1 k.p.c.”, to przy założeniu, iż chodzi tu oczywiście o art. 520 k.p.c., powstaje pytanie, jakie ostatecznie kryterium rozdziału kosztów zostało zastosowane w niniejszym postępowaniu o zasiedzenie nieruchomości: czy kryterium przewidziane w art. 520 § 1 k.p.c., czy też w art. 520 § 2 k.p.c. Oba kryteria mogą prowadzić do różnych wyników, a brak ich określenia uniemożliwia kontrolę zaskarżonego rozstrzygnięcia w postępowaniu zażaleniowym.

W tej sytuacji należało uchylić rozstrzygnięcia zawarte w pkt 2 postanowienia z dnia 23 maja 2011 r. i w tym zakresie przekazać sprawę do ponownego rozpoznania (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵ k.p.c.).